

ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านในวันนี้

ธิดา บุญธรรม *

คำว่า “ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน” เป็นคำที่ใช้เป็นทางการโดยเป็นศัพท์บัญญัติที่กระทรวงต่างประเทศฝรั่งเศสบัญญัติขึ้น โดยมีคำจำกัดความสั้น ๆ ว่า เป็นการสอนภาษาฝรั่งเศสแก่ผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม เหตุเนื่องมาจากประเทศฝรั่งเศสมีความจำเป็นในการพัฒนาการสอนภาษาอันเนื่องมาจากการให้ความร่วมมือทางเทคนิค และวิชาการแก่ประเทศต่างๆ กลุ่มช่างเทคนิคผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการสาขาต่าง ๆ นักธุรกิจซึ่งได้รับทุนและมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของตน องค์การที่รับผิดชอบในฝรั่งเศสว่าด้วยเรื่องการสอนภาษาฝรั่งเศสในฐานะภาษาต่างประเทศจึงหันมาสนใจและพัฒนาการสอนในแนวใหม่

สำหรับในประเทศไทย การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านเพิ่งจะเริ่มต้นมาไม่ถึง ๑๐ ปี ในแวดวงการเรียนการสอนภาษาเข้าใจกันว่าเป็นการสอนภาษาฝรั่งเศสที่แตกต่างกับการสอนภาษาและวรรณคดี แก่สอนภาษาฝรั่งเศสกับกลุ่มผู้เรียนเฉพาะ อาทิเช่น การสอนภาษาฝรั่งเศสแก่นักกฎหมายและรัฐศาสตร์ แก่นักศึกษากฎหมายและรัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัย หรือการอบรมภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมแก่บุคลากรในวงการนี้

การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านมีประวัติและวิวัฒนาการมาเป็นลำดับ และเรายังหาคำสรุปไม่ได้ว่า สิ่งที่ใช้กันอยู่ ปฏิบัติกันอยู่ ในต่างประเทศก็ดี หรือในประเทศเรานี้ก็ดี จะเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุด หรือสมบูรณ์ที่สุด

คำจำกัดความและวิวัฒนาการแนวความคิดที่ยังไม่แน่นอน

ราว ค.ศ. ๑๙๖๐ ได้มีการใช้คำว่า le français de spécialité ซึ่งมีแนวความ

* รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คิดว่า ภาษาที่สอนนั้น จะต้องใช้ภาษาที่สามารถอธิบายศาสตร์เฉพาะในด้านต่าง ๆ เช่นภาษาฝรั่งเศสสำหรับนักวิทยาศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ ภาษาของกลุ่มผู้เรียนนี้จะแตกต่างกันกับภาษาในชีวิตประจำวัน งานวิจัยในระยะแรกนี้คือการจัดทำกลุ่มศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ขึ้น ซึ่งรู้จักกันโดยทั่วไปว่า V.G.O.S (le vocabulaire général d'Orientation Scientifique) ในเวลาใดเรียกกันนี้มีการใช้คำ le français appliqué ซึ่งเข้าใจกันว่า ภาษาที่นำไปประยุกต์ใช้ในศาสตร์ต่าง ๆ

ในช่วงระยะเวลาสิบปีต่อมาเราได้รู้จักคำว่า le français instrumental ผู้ที่ใช้คำนี้ติดปากอยู่เสมอคือ นาย Gerardo Alvarez ซึ่งในขณะเวลานั้นเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาในหลายประเทศในอเมริกาใต้ ปัจจุบัน Alvarez เป็นหัวหน้าภาควิชาภาษาฝรั่งเศส ณ มหาวิทยาลัย Laval ประเทศแคนาดา ตามความคิดของ Alvarez นั่นคือ การใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือไปสู่ศาสตร์อื่น ๆ กล่าวคือนักศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งไม่รู้ภาษาฝรั่งเศสเลย แต่จะเรียนภาษาฝรั่งเศสเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาอ่านตำราที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การสอนภาษาในลักษณะเช่นนี้มิใช่

การสอนภาษาแก่เด็กในโรงเรียน แต่เป็นการสอนแก่นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ช่วงเทคนิค แพทย์และวิศวกร ทักษะที่จำเป็นในการสอนย่อมขึ้นกับความต้องการของผู้เรียน เช่นต้องการอ่านเก็บความเข้าใจ ติดตามความเคลื่อนไหว หรือต้องการใช้เพื่อศึกษาการใช้เครื่องมือ หรือต้องการใช้เพื่อประชุมสัมมนาในประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๗ ในการประชุม AUELF ณ เมือง Strasbourg มีการพูดถึงคำว่า le français fonctionnel คำว่า "fonctionnel" มาจากคำว่า "fonction" ซึ่งแปลว่า หน้าที่ ภาระ งาน ผู้ที่ใช้คำนี้คือนาย Jacques Cortès ซึ่งกล่าวว่า การสอนภาษานี้ผู้สอน จะต้องรู้ว่าผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ใด การสอนเน้นในเรื่องจุดประสงค์และความคาดหวังของผู้เรียน จะต้องมีการเตรียมงาน ศึกษาขอบข่ายของภาษาที่จะนำไปใช้ และในการเรียนการสอนก็มีความเป็นอิสระที่จะปรับการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน ดูเหมือนความคิดในแนวนี้จะมีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านในปัจจุบัน

นอกจากนั้นเรายังได้ยินคำว่า la langue des métiers, la langue des professions และคำที่ใช้ล่าสุด คือ “un enseignement du français en fonction d’objectif spécifique” ซึ่งทางภาษาอังกฤษใช้คำว่า “English for special purposes”

ในประเทศไทยนั้นไม่มีปัญหาในเรื่องจะเรียกชื่อการเรียนการสอนนี้ว่าอะไรและยังไม่มีการบัญญัติศัพท์เฉพาะแต่ในการสัมมนา การประชุมวิชาการ และในวารสารของสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยมักจะใช้คำว่า “ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน” กันจนเคยชิน

ที่ไหน....ทำอะไร

สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในสหรัฐอเมริกา มีการสอนภาษาฝรั่งเศสด้านนิติศาสตร์ และด้านธุรกิจแพชชั่น กลุ่มประเทศลาตินอเมริกาเน้นการสอนทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ทั้งนี้มีเหตุผลอันเนื่องจากการค้าขายและการติดตามเทคโนโลยีของฝรั่งเศสในด้านต่างๆ กลุ่มประเทศอาหรับ ให้ความสำคัญเฉพาะด้าน (textes de spécialité) ในการสอน กลุ่มประเทศในอาฟริกาเหนือเช่น เคนยา ซูดาน เอธิโอเปียและอียิปต์ สอนภาษาฝรั่งเศสให้แก่ผู้มีอาชีพต่างๆ เช่น พนักงาน

งานการบิน ศุลกากร แพทย์และพยาบาล ซึ่งได้รับทุนไปศึกษาทุนงานในประเทศฝรั่งเศส

กลุ่มประเทศในยุโรป ภาษาฝรั่งเศสด้านธุรกิจเป็นแขนงที่นิยมสอนกันมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการติดต่อทางธุรกิจการค้า และอิทธิพลทางการเมือง และกฎหมายระหว่างประเทศของฝรั่งเศสเอง ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ศูนย์ภาษาของซีมีโอ (RELC) ที่สิงคโปร์ได้เคยสำรวจความต้องการความช่วยเหลือในด้านภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านและสรุปความต้องการว่า มีหลายประเทศในภูมิภาคแถบนี้ประสงค์จะสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านแขนงต่างๆ เช่น อินโดนีเซีย สิงคโปร์และประเทศไทย

การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านในประเทศเราเท่าที่ได้สำรวจ มีการสอนทางด้านพาณิชยศาสตร์ การท่องเที่ยว เลขานุการ กฎหมายและรัฐศาสตร์แต่ภาษาฝรั่งเศสด้านการท่องเที่ยวจะเป็นที่นิยมและติดอันดับที่สุดเพราะมีสอนในมหาวิทยาลัยแทบจะทุกแห่งและแต่ละมหาวิทยาลัยต่างมีแนวทางการสอนที่แตกต่างกันออกไปไม่ซ้ำแบบกัน

ทฤษฎี หลักการ และแนวทางปฏิบัติ

ในการสัมมนาเรื่องการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทยเพื่อศึกษาปัญหาต่อเนื่อง

ระหว่างมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา (๒๕--๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๓) สมเด็จพระเจ้าฟีนางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายกสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ได้ประทานข้อสังเกตเกี่ยวกับนโยบายการสอนภาษาว่า "ปัจจุบันในการค้นคว้าของสภายุโรปที่เมือง Strasbourg มีการพิจารณาว่าการสอนภาษานั้น น่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสถาบันการสอน คือผู้สร้างหลักสูตร และสังคม คำว่า สังคมนั้น ในขั้นต้นหมายถึงครอบครัวของผู้เรียนแต่ต่อไปก็จะเป็นสังคมที่ผู้เรียนนั้นอยู่ และในที่สุดก็จะเป็นสังคมใหญ่หมายถึงประเทศทั้ง ๓ ฝ่ายนี้ควรจะมีค่าสำคัญในการที่จะสร้างหลักสูตร หรือวางนโยบายในการสร้างหลักสูตรทั้ง ๓ ฝ่าย คือผู้เรียน สถาบันที่จะเป็นผู้สอนและสังคมนั้นจะต้องคำนึงถึงความต้องการของทั้ง ๓ ฝ่าย...."

หลักการและทฤษฎีของภาษาเฉพาะตัวนั้นจึงเน้นในเรื่องของความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง การสร้างหลักสูตรภาษาเฉพาะตัวนั้นมิเช่นนั้นตอนสรุปได้ดังนี้คือ

๑. ศึกษาต้นเหตุ ความจำเป็น ความเหมาะสมและความต้องการของสังคมว่ามีความต้องการภาษาเฉพาะตัวมากน้อยเพียงใด

๒. กำหนดขอบข่ายความต้องการด้านวิชาชีพสาขาต่าง ๆ กับผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น

๓. วิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาในหน้าที่การงานโดยคำนึงถึง โอกาสและวิธีการใช้

๔. กำหนดระดับความสามารถของภาษาในทักษะต่าง ๆ

๕. กำหนดลักษณะวิชาโดยพิจารณาผู้เรียน สถานศึกษา และเนื้อหาวิชา

๖. พิจารณาข้อจำกัดในการสอนเช่น เวลา สถานที่ ผู้สอนเทคนิค และสื่อการสอน

๗. ศึกษาแบบเรียน คู่มือ และสื่อการสอนที่มีอยู่ และนำมาใช้ประกอบถ้าเป็นไปได้

๘. กำหนด วิธีสอน ลำดับเนื้อหา วิธีวัดผล การฝึกงาน

๙. งานสร้างบทเรียน แบบเรียน สื่อการสอน แบบฝึกหัด แบบทดสอบและคู่มือการสอน

๑๐. ลงมือสอน

ถึงแม้จะมีขั้นตอนในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างหลักสูตรของภาษาเฉพาะตัว

ต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน แต่รูปแบบในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วมีถึงสามรูปแบบ

แบบแรก เป็นภาษาฝรั่งเศสเฉพาะสำหรับผู้ที่อยู่ในอาชีพแล้ว เช่น ภาษาที่ใช้อบรมบุคลากรและพนักงานในด้านธุรกิจท่องเที่ยว การโรงแรม ด้านการค้า ในกรณีนี้ประเทศมีการติดต่อทางการค้าและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ย่อมต้องการบุคลากรด้านภาษาฝรั่งเศสเพิ่มขึ้น การสอนมุ่งไปสู่การใช้ภาษาอย่างจริงจังในหน้าที่การงาน ในกรณีนี้ขอยกตัวอย่างการอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมระดับต้นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือการอบรมมัคคุเทศก์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นต้น

แบบที่สอง ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะสำหรับผู้ที่ได้รับทุนไปศึกษาในประเทศฝรั่งเศส เช่น ข้าราชการจากการไฟฟ้า การเกษตร วิทยาศาสตร์ ผู้เรียนมักจะได้เรียนภาษาฝรั่งเศสทั่วไปโดยมีภาษาฝรั่งเศสด้านของตนมาเพิ่มเติม โดยปกติผู้เรียนจะได้เดินทางไปประเทศฝรั่งเศสและหลังจากนั้น เมื่อกลับมาทำงานก็จะมีโอกาสใช้ภาษาฝรั่งเศสบ้างเป็นครั้งเป็นคราว

แบบที่สาม เป็นการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการนำไปใช้ในอาชีพ หมายถึงการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา แต่มีวิชาที่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ทันที แบบที่สามนี้ มีการปฏิบัติกันอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาหลายสถาบัน เช่น การสอนภาษาฝรั่งเศสด้านการท่องเที่ยว การโรงแรม ด้านเลขานุการ เป็นต้น

ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว - ภาษาเฉพาะด้านที่กำลังติดอันดับ

ในบรรดาภาษาเฉพาะด้านที่ได้เปิดสอนในสถาบันต่าง ๆ ในขณะนี้ ดูเหมือนว่า ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวจะเป็นภาษาเฉพาะด้านที่ติดอันดับมากที่สุด เท่าที่สำรวจดูในขณะนี้ มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งต่างก็เปิดสอนให้นิสิตนักศึกษาได้เลือกเรียน บ้างก็เปิดในลักษณะบริการสังคมแก่ผู้เรียนที่มีอาชีพในวงการธุรกิจท่องเที่ยว เช่น การอบรมภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นสำหรับบุคลากรที่อยู่ในวงการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เปิดบริการการอบรมมาเป็นรุ่นที่ ๕ แล้ว

ภาษาฝรั่งเศสสำหรับมัคคุเทศก์ เป็นภาษาเลือกสำหรับผู้อบรมมัคคุเทศก์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลงกรณมหาวิทยาลัยกับการท่องเที่ยว ซึ่งนับเป็นสถาบันแห่งแรกที่บุกเบิกการอบรมด้านมัคคุเทศก์ ต่อมา มีการอบรมเช่นเดียวกันนี้ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร สำหรับผู้เรียนนั้นมีทั้งผู้ที่กำลังเป็นมัคคุเทศก์ หรือผู้ที่เข้าสู่วงการมัคคุเทศก์

นอกเหนือจากการอบรมประเภทต่างๆ แล้ว ในวงการภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านแขนงนี้ยังมีความเคลื่อนไหวทางวิชาการอื่น ๆ อีก คือ การจัดประชุมสัมมนาและพบปะระหว่างผู้สอนภาษาแขนงนี้ผู้น้อง ๆ เพื่อศึกษาวิธีการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งยังประโยชน์แก่การเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง การนำเสนอสิ่งที่ตนเองทดลองและปฏิบัติ การเรียนรู้และการเตรียมงานของสถาบันที่จะเปิดและสิ่งที่พบอันเป็นหลักความจริงของทฤษฎีการสร้างหลักสูตรก็คือ การจัดสร้างหลักสูตรของแต่ละแห่งถึงแม้จะเป็นเรื่องการท่องเที่ยวก็ตาม แต่ก็มีคามจำเป็นและความต้องการที่แตกต่างกันไป

งานค้นคว้าและวิจัยก็ได้มีส่วนพัฒนาการเรียนการสอนในแขนงวิชานี้

ก่อนที่สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะเปิด

สอนวิชาภาษาเฉพาะด้านทางการท่องเที่ยว และเลขานุการ คณะจารย์ในสาขาได้ร่วมกันวิจัยงานชิ้นหนึ่ง ใน พ.ศ. ๒๕๒๔ เรื่อง ความต้องการการใช้ภาษาฝรั่งเศสในวงการธุรกิจของไทย ผลของการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลและความจำเป็นความต้องการของธุรกิจ อย่างแท้จริง เพื่อเป็นองค์ประกอบในการจัดทำหลักสูตร

สำหรับผู้เขียนเองได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ภาษาฝรั่งเศสสำหรับมัคคุเทศก์ในสถานการณ์จริง” พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งมีสาระอยู่ ๒ ประการคือ ต้องการศึกษาสถานภาพการใช้ภาษาของมัคคุเทศก์ และการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ จากงานวิจัยนี้ช่วยให้การสร้างหลักสูตรมีความสมจริงสมจัง และได้ทราบปัญหาที่มัคคุเทศก์ประสบอยู่

เพื่อส่งเสริมนโยบาย “ปีการท่องเที่ยว” ใน พ.ศ. ๒๕๓๐ นี้ จึงขอนำบางสิ่งบางอย่างจากความต้องการและปัญหาบางประการที่คนในอาชีพนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะในแบบสอบถาม สิ่งเหล่านี้มีค่าและน่าสนใจยิ่ง

มัคคุเทศก์ต้องการอะไร ความต้องการเกี่ยวกับสถานภาพทางอาชีพ เขาต้องการ “ให้หน่วยงานของรัฐออกพระราชบัญญัติรับ

รองอธิบดีมณฑลเทศาภิบาล “ควรกำหนดมาตรฐานของมณฑลเทศาภิบาล ซึ่งควรคัดเลือกจากประสบการณ์ความรู้ และความสามารถ” และที่น่าคิดคือ “รัฐควรหามาตรการควบคุมการทำงานของมณฑลเทศาภิบาลต่างชาติที่มาทำงานในประเทศ”

ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพของเขาเหล่านั้น เราได้ถามเขาว่า “สถาบันอุดมศึกษาในประเทศ ควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีพของท่านอย่างไร” ความคิดเห็นของมณฑลเทศาภิบาลมีความหลากหลายแต่ให้ข้อคิดและแนวทางปฏิบัติได้อย่างดี จึงขอหยิบยกมาเป็นของฝากสำหรับปีท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

การให้ความรู้ทางภาษา

— ควรเปิดรายวิชาเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธศาสนา และวัฒนธรรม ควรบรรจุวิชามณฑลเทศาภิบาลเป็นวิชาเลือก ในหลักสูตรสอนเป็นภาษาต่างประเทศ ควรจัดอบรมการใช้ภาษาระยะสั้น และจัดทำเอกสารหรือตำราที่มีเนื้อหา

เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทั้งศัพท์และสำนวนและอื่น

การจัดรูปแบบการให้ความรู้

— การจัดอบรมหลักสูตรมณฑลเทศาภิบาลเพิ่มเติมเพราะที่ดำเนินการอยู่เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น การจัดอบรมมณฑลเทศาภิบาลบ่อยๆ โดยหมุนเวียนไปตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจของประเทศ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี หากจัดในที่ๆ เดียวกันจะได้แต่ข้อมูลและแนวที่ซ้ำกัน มหาวิทยาลัยควรเป็นศูนย์กลางจัดให้มณฑลเทศาภิบาลพบปะกันบ้าง การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการเป็นมณฑลเทศาภิบาลให้เป็นปัจจุบันที่สุด

ที่จำเป็นต้องหยิบยกบางส่วนจากงานวิจัยมากล่าวในบทความนี้ก็เพื่อจะโยงไปถึงทฤษฎีและหลักการ และแน่นอนที่สุดผลจากการวิจัย และข้อคิดบางประการ อาจจะทำให้เกิดการพัฒนาสำหรับภาษาเฉพาะด้านในวันนี้และวันหน้าต่อไป ●

เอกสารอ้างอิง

๑. วารสาร สกฟท. ฉบับที่ ๒๔ ปีที่ ๖
๒. สุภาณี เสงายน และคณะ ๒๕๒๔, ความต้องการการใช้ภาษาฝรั่งเศสในวงการธุรกิจของไทย รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๓. ธิดา บุญธรรม ๒๕๒๗, การวิเคราะห์ภาษาฝรั่งเศสสำหรับภาคธุรกิจในสถานการณ์จริง
๔. Alvarez, G rardo 1984, *l'Enseignement du français en Amerique Latine, le Français dans le Monde* No. 102.
๕. Vigner, Geraral 1980, *Didactique Fonctionnelle du Français*, Paris Machette.

อักษรสัทธ มหาวิทยาลัยศิลปากร

๗ : ๑ (๒๕๒๖-๒๕๒๗)

๒๐ บาท

สนามจันทร์รำลึก

คำสอนในภาษาไทยสมัยอยุธยา

พระบฏ : จิตรกรรมไทยที่ถูกลืม

สวัสดิรักษา : ความเชื่อของชา

การศึกษาวรรณกรรมแปลเรื่อง "ความพยายาม"

ฟิลิปปีนส์ : แก่นคิดทางวัฒนธรรมและทิศทาง

"ฟิลิปปีนส์นิยม"

ดร.ชนีวารสาร

ปีที่ ๑-๖ (๒๕๑๘-๒๕๒๕)

ม.ล. ปิ่น มาลากุล
จ.ไรรัตน์ ลักษณศิริ
วิบูลย์ ลีสุวรรณ
นันทา ขนภักดิ์
วินิตา ดิฉันท

สุพรรณิ กาญจนันธุ์